

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 991/2025
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Весне Станковић, Јелице Бојанић Кекрез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јанко Стреховски адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Перица Удицки адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 940/24 од 13.09.2024. године која је исправљена решењем тог суда Гж 940/24 од 17.10.2024. године, у седници одржаној дана 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 940/24 од 13.09.2024. године, исправљене решењем тог суда Гж 940/24 од 17.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 940/24 од 13.09.2024. године, исправљене решењем тог суда Гж 940/24 од 17.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 4227/21 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде материјалне штете исплати тужиоцу износ од 131.797,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2020. године до исплате, на име бесправног коришћења и убирања плодова у току 2020. године на пољопривредном земљишту уписаном у лист непокретности ... КО ..., парцеле ..., потес „...“, њива I класе површине 74 ар 91 м² и износ од 350.510,23 динара са законском затезном каматом од 27.08.2021. године до исплате, на име бесправног коришћења и убирања плодова у току 2021. године на пољопривредном земљишту уписаном у лист непокретности ... КО ..., парцела ..., потес „...“, њива II класе, површине 2 хектара 23 ара 75 м². Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 189.697,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 940/24 од 13.09.2024. године, исправљеном решењем тог суда Гж 940/24 од 17.10.2024. године, жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена, и пресуда Основног суда у Зрењанину П

4227/21 од 07.12.2023. године укинута у делу којим је тужени обавезан да исплати тужиоцу износ од 131.797,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2020. године до исплате и у погледу одлуке о трошковима поступка, и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење, а потврђена у преосталом делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, из разлога предвиђеног чланом 407. став 1. тачка 4. ЗПП (погрешна примена материјалног права), благовремено изјавио ревизију ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет овог спора, у делу који је правноснажно окончан побијаном другостепеном пресудом је захтев за накнаду штете у вредности плодова које је тужени током 2021. године убрао са парцеле ... КО ..., на којој је тужилац стекао право својине на основу уговора о купопродаји од 14.05.2021. године.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана која би требало размотрити одлучивањем о ревизији туженог. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдале потребу да се о посебној ревизији туженог одлучује ради уједначавања судске праксе.

Коначно, по налажењу Врховног суда, не постоји ни потреба за новим тумачењем права. Нижестепени судови су о обавези туженог одлучили на основу члана 39. Закона о основама својинско-правних односа, пошто су утврдили да је током 2021. године тужени предметну парцелу користио као несавестан држалац и са ње, након стицања права својине тужиоца, убрао плодове засејаног кукуруза. Наведеном одредбом прописано је да је несавестан држалац дужан предати власнику све плодове (став први), односно накнадити вредност убраних плодова које је потрошио, отуђио или уништио, као и вредност плодова које је пропустио да убере (став други). Према члану 72. став 2. наведеног закона, државина је савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова. Тужени не спори да је знао да означена парцела није његова, тако да је он несавесни држалац, при чему је без значаја што није знао да је земљиште својина тужиоца, односно што је веровао да је оно у својини неког другог лица.

Следствено изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора у побијаном делу нижа је од износа од 4.687.900,00 динара - динарске противвредности од 40.000 евра на дан преиначења тужбе (12.09.2023. године), која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић